

кждѣ, като съ хитростъ запазва голотата на злонамѣренята си и враждата си, но пакъ той си е все гробъ измазанъ, както казва и Словото Божие. При това, той е много наклоненъ да измислюва и казва лъжи, и да прѣиначава истини. Вкратцѣ казано, пакостенъ и окаяненъ челоуѣкъ. Най-много той върлува срѣщо онѣзи, за които си въображава че може да сж му минжли или да му минжтъ пакъ нѣкждѣ, или да не одобряватъ нѣкои негови мнѣния и постѣпки.

3. Друга вредителна черта у насъ е **търсението вънкашна намѣса въ народнитѣ ни работи**. Една партия ся старае да свали друга отъ властѣта, да земе управлението на държавнитѣ работи въ рѣцѣтъ си, но като не може лесно да сполучи това чрѣзъ законни и народни сили и срѣдства, тя ся обраца къмъ нѣкои вънкашни сили, къмъ консули, посланници, или правителства, и търси тѣхната подпорка, тѣхното намѣсване въ вжтрѣшното управление на държавнитѣ работи. Тѣзи унизителна за народа черта ся проявява у насъ прѣзъ цѣлата ни история, както вкратцѣ сме видѣли отъ приведенитѣ по-горѣ примѣри. И което е още по скръбно е това, че почти всичкитѣ партии по малко или по много сж били виновни въ такова глупаво прѣстѣпление противъ своето отечество. Истинно просвѣтенитѣ народи броятъ такова едно поведение за едно отъ най-голѣмитѣ прѣстѣпления. Ако г-нь Гладстонъ, за примѣръ, би потърсилъ да стѣпни на властѣта чрѣзъ чужда намѣса въ народнитѣ му работи, то най-ближнитѣ му приятели бихж го заплювали въ срѣдъ Лондонъ, безъ да кажа че би го сполѣтело нѣщо по зло.

Ето една частъ отъ разговора ми съ одного отъ водителитѣ на една отъ днешнитѣ партии въ отечеството ни. Тѣхната партия бѣше изгубила властѣта, и той бѣше доста разядосанъ.

„Той ни направи“, каза той за одного министра-президента, „но и ние ще му дадемъ да разбере. Ще